

TÔN MƠN VÀ THI PHÁP VIỆT NAM - TÌM TRUYỀN THỐNG TÀI HIỆN ĐẠI. Đối với người phương Đông, khi nói đến thi pháp người ta nghĩ tới một kiểu viết chữ Hán với phong cách đặc biệt.

Thi nghĩa là viết, Pháp nghĩa là phép tắc là cách viết chữ hay phép viết chữ với nghĩa ban đầu là phương pháp viết chữ cho đúng, đẹp, ngay ngắn. Theo thời gian, thi pháp đã vượt ra khỏi ý nghĩ của bản thân viết chữ và trở thành nghệ thuật viết chữ đẹp, nghệ thuật đi tìm cái đẹp, cái hồn nội hàm của câu.

Do vị trí địa lý cũng như điểu kiện lịch sử, sự giao lưu văn hóa giữa Việt Nam và Trung Quốc và sự tiếp xúc với ngôn ngữ nên viết chữ Hán làm văn tế chính thống là chủ yếu nên có ta trong suốt giai đoạn văn hóa Đại Việt. Nhưng với sự sáng tạo của riêng mình, cha ông ta đã cho ra đời hệ thống âm Hán - Việt hoàn chỉnh, tách rời âm Hán gốc. Đó cũng là tiền đề cho sự ra đời hệ thống chữ Nôm.

Thi pháp Việt Nam bao gồm hai dòng: thi pháp Hán - Nôm và thi pháp chữ Việt.

Thi pháp Hán - Nôm ở Việt Nam có từ bao giờ, tuy chưa được xác định cụ thể nhưng chúng ta có di sản thi pháp chữ Hán, chữ Nôm do người Việt Nam chế bút.

日併隨蒼事改至流備覺吏情諫
 琪方入岳經三已發眼看人悟六如倦
 永漸成空嫩散茹山端拋藥精唐
 頭亦與推興未痛磨新畫策一枝
 節眼中山水茶餘里底雲烟十二
 峰古孰不同呻病鶴半嶺何事起來

